

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „ Foia Diecezană ”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „ TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiunile oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

Nr. 3310 E ex 1929.

Notă oficială.

Cătră On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Invităm Onoratele Oficii parohiale, pe cari le privește, să stăruie de arendașii sesiunilor parohiale reduse și vacante, ca să-și achite la Cassa diecezană, ratele de arendă la termenele fixate în contract, punându-le în vedere, că la caz dacă nu vor satisface punctual obligămintelor luate, vom fi siliți a-i împrucesua, pentru că am experiat, că la provocările noastre unii arendași nici nu reacheză.

Interesele fondului preoțesc reclamă, că arenzile să se încaseze la timp, dreptaceea așteptăm ca On. Oficii parohiale să satisfacă fără amânare dispozițiunilor de față, evitând astfel ca să ajungem cu arendașii pe la judecătorie.

Caransebeș, la 27 Iulie 1929.

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu.

Predica.

Preotul Petru Vintilescu, o autoritate tineră dar remarcabilă în cunoașterea liturgiceii bisericii creștine ortodoxe scrie, în numărul de pe Iunie a. c. al revistei Sfântului Sinod *despre preot în oficiul său de liturgisitor*. Recunoscându-i multă importanță preotului liturgisitor — căci „preoția a fost instituită pentru *cull*, adică pentru a da, în numele oamenilor cinstea care i se cuvine lui Dumnezeu și pentru a mijloci revărsarea harului divin și a diferitelor binecuvântări asupra lor” — autorul citează părți din Stânta Scriptură și Sfînții Părinți, pentru documentarea celor susținute de dânsul. În partea finală a studiului său

el conchide, că „oficiul de liturgisitor al preotului creștin constituie nu numai punctul cel mai sublim al preoției, ci laturea cea mai însemnată a misiunii sale, adică de a fi, în ultima linie organul sfinților pentru viața credincioșilor. Acesta nu este un punct exclusiv, dar în nici un caz unul secundar sau accidental în atribuțiile preoției.”

Argument, „Mântuitorul întemeiază preoția creștină mai întâi în legătură cu menirea ei sacramentală, la Cina de Taină..., și numai mai târziu apostolii au primit autoritatea pastorală deplină prin cuvintele de trimitere la predică, adică pentru a converti lumea întreagă.”

Incontestabil, cultul în biserica noastră — precum de altfel în orice biserică — este nervul de comunicare a credincioșilor cu Divinitatea. În mediu înălțător de cântări și rugăciune, în atmosferă încărcată de mireasma bună a tămâiei și luminii de ceară, cultul bisericii noastre, neîntrecut în frumsețe, te apropie cu totul de Christos, Care respiră de acum în întreaga ta ființă! Jertfa care altă-dată era sângeroasă, executându-se de un personal mare cu unelte înfricoșătoare și care mai de grabă te nfiora și te ntarită decât să te îmbânzească, astăzi se aduce în chipul curat al pâinii și al vinului... Preotul, care altă-dată era mai mult un călău al animalelor aduse jertfă, astăzi, în biserica noastră este un umil servitor, blând și cucernic ispravnic al tainelor lui Christos. Când este bun ritualist, este de obicei bine văzut și ca bun preot considerat!

Dar să nu fim exclusiviști — cum de altfel însuș autorul studiului amintit nu este! Jertfele își au urmele lor — în afară de cadrele cinstitorilor Legii Vechi — la aproape toate popoarele păgâne; jertfa singură — și cu aceasta ritualul care o îmbracă — poate cuitiva simțul religios întărindu-l până la bigotism, în regulă generală însă acesta nu edifică *pe deplin*, nu-ți

dă credincioși de elită, luminați și tari în credință ce toți trebuie să o aibe. Am auzit nu odată vorbindu-se de cutare preot *bun ceremonier*; dar atât; credincioșii săi poate au fost mai mult atrași de biserică, nu s'au deosebit însă prin altceva de credincioșii dintr'altă parohie. Deasemenea am auzit, de curând chiar, grăindu-se despre unii preoți că n'au atitudine demnă în fața sfintei mese, în altar, în biserică peste tot. Toate acestea neapărat scad prestigiul preotului, scăzând în același timp dragostea de biserică și de tot ce e sfânt. Mai mult scade însă afluența în biserici și se temperează avântul religios al poporului credincios, când... *tace amvonul*.

Biserica lui Christos cea vie este biserica luminii, a învățaturii a înțelepciunii. Demnă de origina sa divină această biserică s'a lătit prin *răspândirea* cuvântului lui Dumnezeu! Ascultători supuși ai poruncii Domnului de a-L propovădui, apostolii și ucenicii Săi L-au propovăduit numai *cu puterea cuvântului!* Incercați să asemănați învățătura lui Mahomed, ori mai de grabă *modul de răspândire al învățaturii sale*, și vă izbește sublimitatea doctrinei creștine, care nu s'a impus prin foc și nici prin sabie, ci prin cuvânt de pescari fără carte.

Doctrina creștină s'a propovăduit și s'a răspândit pe rotogolul pământului numai cu predicarea cuvântului de mântuire și numai perseverând a predica acest cuvânt biserica va câștiga aderenți noi, sau cel puțin va păstra în țarie pe cei cari îi are!

Turma creștină este turma cuvântătoare! Ea nu poate asista zi de zi, Duminecă de Duminecă, pasivă, în inactivitate ascultând într'una desfășurarea aceluiaș serviciu religios; *ea are lipsă de a fi învățată prin predică!*

Atât este de adevărat lucrul acesta, încât nu mai comportă nici o discuție. Adevărul este dureros, dar trebuie mărturisit: că dacă bisericile noastre sunt goale, aceasta este din cauză *că tace amvonul!* Nu se predică îndeajuns, pe alocurea și în general nu se predică de fel, iată de ce bisericile se tot golesc și în schimb mrejele sectanților prind tot mai multă pradă!

Și oare este atât de greu a predica bine, sau măcar a predica? Reclamă predica atâta cultură teologică și atâta talent retoricesc?! Da de unde! O predică *bună*, nu se judecă după lungimea duratei (Arhimandritul Scriban spune, că ajunge dacă ține $\frac{1}{4}$ ceas — 20 minute) nici după nivelul înalt sau teologic în care se rostite, dimpotrivă. O predică este bună când e rostită cu căldură și convingător — sau după cuvintele Prea Sfințitului Episcop rostite la conferința preoțască din Buziaș — *nu e de absolută*

trebuință să ne preparăm în fața poporului cu predici sistematice, după toate regulile omiletice, ci să predicăm cald și convingător, aplicând exemple din viața de toate zilele, căci asemenea cuvântări sunt mai bine gustate de poporul de rând).*

În același sens obsearvă Arhimandritul Scriban, că *elocvența nu este o sperietoare, de care trebuie să fugim, și ceva străin, de care ne putem lipsi. Elocvența este doar orice vorbire limpede în care spui cum se cade ce ai în cap. Elocvența nu înseamnă înfloritură și deci zorzoane pe deasupra, ci desfășurarea cu pricepere a ideii, chiar jără înflorituri, dar bine, strunit, luminos.**)*

Formele cultului nostru sunt frumoase, înălțătoare dar ele, deși cu rugăciuni și cu cântări, sunt *arămă sdrângătoare și chimval răsunător*, când lipsește predica. Fără predică biserica este ca izvorul fără apă, ca lumina fără căldură.

Predica este dar necesară în opera de mântuire, lăsată de Mântuitorul Christos în seama bisericii; atât de necesară e predica — îndeosebi astăzi — încât a fi împotriva predicii, sau a tăcea — ceace este cam unul și acelaș lucru — înseamnă a fi împotriva bisericii lui Christos, *careea este biserica învățaturii și a înțelepciunii!...*

Creatorul Lumii: Dumnezeu.

De : C. Rudnean.

Unul dintre adevărurile primordiale ale religiei creștine e și existența unui Creator al lumii văzute și nevăzute. El *există pretutindeni*, El *acționează* neconținut.

Lumea, așa cum ni-se înfățișează nouă, e o clădire imensă a celui mai perfect arhitect: *Dumnezeu*. Dumnezeu în înțelepciunea-i necuprinsă de mintea omenească a creat „*makrokosmosul*” și „*mikrokosmosul*”. Istoria lumii e dovada cea mai eclatantă a unei „*frumseți ideale*”; ea ne arată existența însași a Creatorului.

Sfânta Scriptură ne mărturisește despre existența lui Dumnezeu în termeni foarte lămuriti: „De vom întreba animalele ele ne vor învăța, paserile Ceriului ne vor spune, pământul deasemenea și peștii mării ne vor istorisi” minunata creațiune.

Natura ar fi moartă fără Creator; fiecare particică e o nobilă imagină a divinității.

Ce sunt gândurile noastre zilnice? Sentimentele și efortările ce le facem? Dovezi despre existența Creatorului!!

Și aceste dovezi le putem foarte bine să le avem atât din natură cât și din istorie.

*) Vezi Foia Diecezană Nr. 28 din 14 Iulie; articolul Pr. T. R. Perianu.

**) Biserica Ortodoxă Română. No. 5 din Maiu a. c.

„Faptele istorice din toate timpurile și de la toate popoarele ne mărturisesc“ acest adevăr. Dacă am cerceta istoria filă de filă ne-am convinge despre *argumentele puternice*, cari până azi stau la temelia *apologeticii creștine*.

În Creatorul lumii au crezut toți învățații antichității și până la savanții zilelor noastre. Azi îndeobște e cunoscut acest adevăr și numai cel „nebun“ mai neagă pe Dumnezeu.

Dumnezeu la fiecare pas ne ține trează conștiința, ne apără de rău și ne îndreaptă spre bine.

Binele e rezultatul cunoașterii lui Dumnezeu. Răul e argumentul Satanei; prin „rău“ se introduce viclenia, neștiința, erezia, apostasia, cari ne depărtează tot mai mult de Creator, ne răpesc clipele idealismului, ne risipesc energia conducându-ne în împărăția întunerecului.

Iată unde ne duce negarea Creatorului și a operei Sale! De aceea trebuie să ținem aprinsă candela sufletului nostru, ca să nu se stingă spiritul și să nu disprețuim profețiile“ să-l recunoaștem întru toate pe Creatorul lumii...

Problema educației religioase-morale în liceu.

Fii desăvârșiți, precum și
Tatăl vostru din ceruri desăvârșit este!!

„Formați caractere, învățați pentru viață“ sunt strigătele cari străbat astăzi, dela un capăt la celalalt, lumea educătorilor de orice fel. Convinși, împreună cu marele dramaturg Ibsen, că greșala capitală a educației de până aci este „de a se fi pus toată greutatea pe ceea ce se știe, în loc de a se pune pe ceea ce *suntem*“, toți cer ca astăzi să nu se mai pună preț pe ceea ce știe omul pe de rost, ci pe ceea ce *este* și pe ceea ce *poate*, recunoscându-se, că azi avem urgentă trebuință nu atât de școală pentru școală, cât de școală pentru viață.

De altfel pedagogii au admis totdeauna că scopul suprem al educației în genere trebuie să fie *formarea caracterului moral* și deosebirile dintre ei s'au născut numai când a fost vorba de *mijloacele* pe care le-au considerat mai efective pentru atingerea scopului comun.

Deși au fost pedagogi, ca Herbart, cari în educație au pus toată greutatea pe capitalul de reprezentări, pe bogăția sufletească, deci pe *instrucție*, totuși, însuși Herbart, constatând că valoarea unui om nu se măsoară după știința sa, ci după voința care presupune energie și orientare (iar orientarea trebuie să fie morală), ajunge să spună că „instrucția fără moralitate este un

mijloc fără scop“. S'a recunoscut prin urmare că sentimentele au un rol destul de însemnat în educația morală.

Se naște acum întrebarea: ce importanță are sentimentul religios pentru formarea caracterului moral; dacă e posibilă educația morală fără o prealabilă și concomitentă educație religioasă: cu alte cuvinte, dacă religiunea — înțelegând prin ea „*cognitio ac cultus Dei*“ — promovează educația morală și în ce măsură?

Ca răspuns la această întrebare va trebui să facem o paralelă între morala laică sau filozofică și cea religioasă, arătând rolul fiecăreia în formarea caracterului moral.

Mai întâiu însă, câteva cuvinte despre noțiunea și scopul educației în general și a celei religioase în special.

Omul e o ființă socială. Indivizii constituiesc totatătea celule în marele organism al societății. Comparând viața socială cu viața naturii, găsim asemănări și deosebiri. Precum orice organism natural, așa și societatea se reînnoiește continuu prin producerea de noue celule sociale, indivizii ce se nasc, și prin asimilarea acestora la organismul social. Numai prin această asimilație societatea poate să-și păstreze unitatea și continuitatea. Dar, pe când procesul de reînnoire al organismelor naturale este supus doar naturii legilor fiziologice, la organismul social el este supus, pe lângă ordinea naturală, și ordinei morale, evoluției istorice. Așa de pildă, procrearea este determinată la animale numai de legi fiziologice, în primul rând de instinctul conservării speței, la organismul social intervine și elementul moral, cultura: selecțiunea între oameni nu se face numai pe baze fiziologice, ci mai ales pe baza unor afinități sufletești. Tot astfel în ce privește ereditatea: pe când la animale însușirile ereditare secundare, dobândite în contactul cu mediul, ce se transmit urmașilor, sunt determinate exclusiv de mediul *natural*, la oameni, cele mai multe dintre acestea, se datorese influențelor mediului social, cultural și sunt de natură psihologică și morală. Ex. calitățile morale și intelectuale moștenite de către copii.

Procesul de asimilație se continuă după naștere, cu ceea ce numim creșterea copiilor: părinții, adică, îngrijesc, hrănesc și ocrotesc în mod *instinctiv* pe copii. În această activitate instinctivă a lor, părinții influențează pe copii într-o măsură destul de mare, dacă ne gândim la puterea de sugestie pe care o exercită omul matur asupra copilului și la faptul, că instinctul de imitație e foarte accentuat la copii. Însă „această influență a generațiunii vechi asupra celei noi, este o influență neintenționată“. Părinții îngrijesc

de copii în mod instinctiv din iubirea pentru ei, dar nu cu intențiunea hotărîtă de a-i îndruma, de a le indica o anumită cale în viață“. Tot în cadrul influențelor neintenționate trebuie să așezăm și mediul social imediat al copilului, precum și mediul natural, ce influențează atât fizicul cât și psihicul.

Dar, deși au o putere foarte mare în educație, întrucât influența intenționată nu dă roade favorabile decât în măsura în care este sprijinită de influența menționată, totuși nu aceste influențe neintenționate constituie noțiunea educației. Numai din moment, ce părinții și mai târziu școala, își propun să se conducă, după anumite norme, să urmărească un anumit scop concretizat fie în dezvoltarea însușirilor naturale ale copilului, fie în transmiterea bunurilor culturale, se poate vorbi de educație în sensul propriu al cuvântului, căci numai din acest moment influența este *intenționată*. Dar, accentuăm înc'odată, numai întrucât există *armonie deplină* între cele două influențe, educația poate să-și atingă scopul.

În sine, educația este o *artă*, iar știința educaționii este pedagogia, care, bazându-se pe cunoașterea naturii omenești, pe care ne-o dă psihologia, și a idealului, către care trebuie să tindă omenirea (ideal, ce ni-l oferă morala), stabilește un sistem de principii, ce călăuzesc influența intenționată. Cum vedem, pedagogia este o știință cu caracter normativ, ca și Etica, și e recunoscută indeobște ca atare. Observ însă, că sociologul și pedagogul francez E. Durkheim, profesor la Sorbona, contestă pedagogiei caracterul de știință tocmai pe motiv că e normativă. El zice, că pedagogia e ceva intermediar între artă și știință. Nu este artă, pentru că nu e un sistem de practici organizate, ci de idei relative la aceste practici. Nu este nici știință, fiindcă, deși se apropie de știință prin faptul că e un ansamblu de teorii, pedagogia are ca *obiect imediat* să conducă, să călăuzească *acțiunea, purtarea*, pe când teoriile științifice au ca țintă unică să exprime *realul*.

(Urmează).

Dalcovici D.
cand. de preot

Cuvinte înțelepte.

Dacă socotești viața o luptă, atunci nu trebuie să ai decât un gând: biruința dela sfârșit.

*

În fața ori-și-cărei primejdii, mișelul nu știe decât un lucru: sau să ntoarcă spatele lui, sau să nșpungă spatele altuia.

(D. Gh. Chițoiu „Crestături“)

Adevărul.

Cap. V.

O tu, cel ce iubești frumuseța adevărului, și inima ta cu poftele ei cele fără de pricină o ai legat, fi ei credincios, și nu o lăsa: statornicia faptelor tale celor bune, cu cinste te va încorona. Limba celui ce grăește adevărul are rădăcină; minciuna și înșelare nu se află întru cuvintele lui. De minciună îi roșeste fața, și îi este rușine; mai ales când vorbește adevărul, caută drept în fața omului. El ca un om drept își întărește cinstea caracterului; măestrile cele mincinoase sunt lui urâte. El în tot ciasul e asemenea, și nici odată nu se bucură; inima lui e aplecată spre adevăr, și îi este frică a minți. El fuge de urâta prefacere, vorbele gurei lui sunt semnele cugetului. Buzele sale le deschide cu înțelepciune și cu bună luare de seamă; socotește ce e drept și vorbește cu minte întreagă. El sfătuiește ca un prieten să ciară fără sfială și ce făgăduiește, aceea și împlinește. Însă inima omului fățarnic e ascunsă, vorbele sale cele mincinoase le îmbracă cu adevărul, fiindcă întru toată viața lui grija îi este a înșela. În vreme de jale râde, și în vreme de bucurie plânge, și cuvintele lui nu sunt vrednice de răsfirare. El lucră întru întuneric ca sobolul (: cârțița:) și se socotește ascuns a fi; însă nu după multă zăbavă, cu capul plin de tină iese la vedere. Toată viața sa își petrece întru mare nevoie; iară inima și limba întru necurmăte gâlcevi. El se nevoiește caracter cinstit a avea, și se face întru propozițiile sale cele depre neștiința luiși singur neplăcut. — O nebune! ostâneala ceși faci a te ascunde ce ești, e mai mare decât aceea, caria tiar putea face a fi, și poștești ca să fi.

Fiii înțelepciunii de fățarnicia ta vor râde, și când și se va depune masca de pre față, cu degetul batjocoriei te vor arăta.

A șaptea despărțire.

Dumnezeiasca lege.

Unul e Dumnezeu, începătoriul; făcătoriul și stăpânitoriul a toată lumea, atotputernic, vecinic și necuprins. — Soarele nu e Dumnezeu, măcar că e făptura lui cea mai frumoasă și mai aleasă din toate făpturile; cu strălucirea luminează lumea, cu căldura încălzește sămănăturile pământului; mirate dară de dânsul ca de o făptură a lui Dumnezeu aleasă, iară nui da nici o cinste Dumnezeiască. — Unuia lui Dumnezeu singur carele e mai mare, mai înțelept și mai bun se cuvine cinstia, plecăciunea, mulțămirea și lauda. Celui ce cu mâna sa au întins ceriul ca o piele și cu degetul său au îndreptat curgerea stelelor. — Celui ce a pus hotar mării, și vânturilor poruncește ca să încete. — Celui ce clăște pământul și-l face de se cutremură, celui ce răsfiră fulgerile și pre cei păcătoși înfricoșează. Celui cu cuvântul gurei sale chiamă făpturile; celui ce cu brațul său cel înalt le bate și se întorc în nimica. — Cinstește mărirea celui atotputernic, și nu-l apleca spre mânie, ca să nu te piardă.

Pronia Dumnezeiască se revarsă preste toate făpturile; el împărătește și stăpânește cu nemărginită înțelepciune. El au pus legi a stăpâni lumea și toate lucrurile minunat liau rânduit și fiește care întru natura sa se îndreaptă după voia lui. — Întru adâncimea voiei sale așită toată cunoștința, și tainele celor ce vor să fie stau înaintea lui aievea.

Gândurile inimei tale sunt înaintea ochilor lui descoperite, el știe planurile tale mainainte de ce leai socotit. El e minunat întru toate cărările sale, sfaturile lui sunt

neispitite, și modrul cunoștinței sale nu e al pricepe. Dă dară înțelepciunii lui toată cuvicioasa cinste și mărirea și-i aplică grumazii înaintea înpărăției sale cei prea înalte. Domnul e îndurat și milostiv; lumea și toate câte sunt întrânsa cu milă și cu dragoste leau făcut. — Mila lui se vede întru toate făpturile; el e izvorul bunătății, și ținta întregimei. Făptura mânilor sale arată mila lui, și cele ce acele le viețuiesc arată lauda lui; el le îmbracă cu frumusețe, le hrănește cu hrană și le ține cu bucurie din neam în neam. De rădicăm ochii la ceriu, ne luminează mărirea lui, de privim jus la pământ, toate le vedem pline de mila lui, dealurile și văile se bucură și cântă, câmpii și râuri, izvoarele și pădurile sună de lauda lui. Inșă pre ține o omule, cu deosebit dar teau deschilinit și teau pus stăpânitoriu preste toate făpturile pământului. El teau pus înfrumusețat cu mintea, ca să-ți țini stăpânirea; teau împodobit cu graiu, ca să poți din soțietate trage folos, și cugetul țiau înălțat cu vârtute și cu gând, ca la ale lui neasemănate săvârșiri să poți privi și săl poți cinsti.

O! laudă mila lui cu cântări de laude și întru ascuns socotește minunile iubirei lui; inima să-ți fie totdeauna plină de mulțumire, buzele pline de laudă și de rugăciuni și toate lucrurile vieții tale să fie iubirea poruncilor lui.

Domnul e drept și adevărat și va judeca pământul cu dreptate și cu adevăr. — Poruncile sale leau dat cu milă și cu îndurare; nu se cuvine dară pre călcătorii acelor ai pedepsi? Nu gândi nebulule, fiind că el nu grăbește cu pedeapsa, cum că au slăbit puterea lui și nu te înșela cu nădejdea, cum că faptele tale le va trece cu vederea. — Ochiul lui pătrunde ascunsurile fiește cărui cuget, și în veac de acele își aduce aminte; el nu caută la față sau la treapta și starea oamenilor. Cei mari și cei mici, cei bogăți și cei săraci, cei înțelepți și cei neînțelepți; odată când se va slobozi sufletul din legăturile cele grele ale acestei trecătoare vieți, asemenea răsplătire după faptele sale dela Dumnezeu vor lua. — Temete dară de Domnul Dumnezu în toate zilele vieții tale, umblă pre cărările cele ce țiau gătit. Atuncia cel păcătos va trâmura și se va infricoșa, iară sufletul dreptului se va bucura. — Înțelepciunea totdeauna să te sfătuiască, și cumpătul să te tragă îndarapt; dreptatea să te povățuiască, facerea de bine să-ți încălzească inima și mulțămirea către Dumnezeu fericire să-ți dăruiască. Aceste întru starea ta cea de acuma te vor face norocos și către lăcașurile vecinicii fericiri te vor povățui.

(Urmează)

Iulian Bălăngianu

Ș T I R I

Locale.

Dumineca trecută s'a săvârșit, după Sfânta Liturgie, Doxologie de mulțumită, pentru împlinirea a zece ani dela intrarea armatei române în orașul nostru, Caransebeș. La serviciul dumnezeesc a luat parte și dl perfect Ionel Mocșionyi și reprezentanța autorităților locale, domnii oficeri, garda cu steagul Batalionului 11 Vânători de Munte. P. O. D. Protopresbiter Andreiu Ghidiu face un scurt istoric a acestei memorabile zile *aere perennius*... În accente de cald entusiasm aduce elogiul bravei armate

române. Lângă biserica catedrală, Dl. Col. Savu încă rostește o inflăcărata cuvântare, ostașilor, arătând însemnătatea zilei. Vorbitorul remarcă cuvintele episcopului de atunci — actualul I. P. S. S. Patriarh — „*că noi caransebeșenii — și în genere bănățenii suntem mândri că am suferit și am așteptat mai mult decât toți ceilalți*... După dl Colonel și P. S. Episcop a adresat ostașilor câteva cuvinte.

După acestea toată lumea se îndreaptă spre sala primăriei. Aci are loc o ședință festivă. La ea participă și prefectul județului, Dl. Ionel Mocșionyi. Luând cuvânt profesorul *I. Vuia* face un lung istoric al orașului Caransebeș, care în trecut a numărat o populație mult mai numeroasă decât astăzi și a fost însemnat centru cultural. Directorul *Gh. Neamțiu* face istoricul *consiliului național român*, organizat în vremile tulburi din toamna anului 1918. Cetățenii recunoscători acestei organizații românești — care pe lângă susținerea ordinii, a fost primul moment al biruitorului ceas de mai târziu — au ridicat în sala de ședință a primăriei în semn de recunoștință o placă comemorativă, cu numele membrilor comitetului său. Dl. prefect al județului mulțamește invitării ce i s'a făcut de a lua parte *sufletește* la serbatoarea acestui oraș, *vechi centru cultural*... Dl. primar al orașului *F. Pauck* predă această tablă, care este un semn de amintire al unor vremi glorioase, dar și un *memento generațiilor* ce vor veni!

Biserică veche, distrusă de foc. A fost complet distrusă de incendiu biserica din Kellinghusen, în Schleswig-Holstein, una dintre cele mai vechi biserici, întrucât datează încă din anul 1154.

În jurul modificării legii repaosului duminical. Ziarele din capitală află că schimbarea ce se intenționează, ar fi o schimbare radicală; *repaosul duminical* se trece cu ușurință pe altă zi a săptămânii. Astfel schimbat s'ar numi repaos *săptămânal*.

Adunarea generală a reprezentanților Comunității de Avere din Caransebeș, ținută Sâmbătă în 27 Iulie a. c. a ales, cu aproape unanimitate de voturi, pe noul său președinte în persoana Dlui inginer *Pavel Goanță*.

Nouile impozite și în special globalul. Ministerul Finanțelor a dat o circulară adresată tuturor administrațiilor financiare din țară, cuprinzând instrucțiuni asupra felului cum se aplică legea pentru sporirea excepțională cu o zecime a impozitelor directe. În circulară se spune — ceace de altfel este notoriu — că nouile impozite privesc numai anul curent, adică 1929. În ceace privește impozitul global, acesta fiind sporit prin legea dela 1 Ianuarie 1925, chiar la cotele de impozit în mod definitiv, și cum noul spor se aplică numai anului 1929 și cum nu se sporește și cota de impozit, *noul spor va fi calculat la impozitul deja majorat la 1 Ianuarie*.

Liniște în Europa. În jurul zilei de 1 August se legaseră multe griji de o parte și temeri de altă parte. Oamenii pacinici se temeau, ca Internaționala a III-a să nu-și încerce iarăși desfășurarea programului său sângeros. Dară ideea comunistă — în afară de Rusia — în Europa tot numai ideie a rămas. Ziua de 1 August a trecut în cea mai deplină liniște și ordine pretutindeni, și în special în țara noastră. Nicăiri nu s'a semnalat nici un incident sângeros.

Casa diecezană Nr. 169 din strada General Trapşa, care a fost închiriată „Severinenei“, se dă în chirie nu începând cu ziua de 1 Septembrie 1929, cum s'a publicat greşit, ci începând cu 1 Octombrie 1929.

Ofertele închise şi sigilate sunt a se înainta Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeşului în Caransebeş până inclusive 5 Septembrie 1929.

Consiliul eparhial şi-a rezervat dreptul a decide liber asupra ofertelor ce vor intra, eventual a nu accepta nici una din acele oferte.

CONCURSE.

Cu provocare la decisiul Venerabilului Consiliu Eparhial ddto 31 Iulie 1904 Nr. 1184 Bisericesc, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de cl. II-a din comuna Sacul, protopresbiteratul Logoşului.

Emolumentele sunt:

1. $\frac{1}{3}$ (Una a treia parte) din sesiunea parohială.
 2. $\frac{1}{2}$ (Jumătate) din toate venitele stolare şi bir.
- Recurenţii vor substerne petiţiunile instruate cu documentele prescise Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral ort. rom. din Logoş

Sacul, la 7 Iulie 1929.

Aureliu Spătan
preş. cons. parohial.

Vasile Tărian
not. cons. paroh.

În conţelegere cu oficiul protopresbiteral:

2—3

Dr. Aurel Mihalescu
adm. protopresbiteral.

În baza decisiului Venerabilului Consiliu eparhial No. 1561 B. ex. 1929, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. II-a din comuna Unip, protopopiatul Buziaşului, devenită vacantă în urma abdicării preotului Iuliu Crainic.

Emolumente:

1. Una sesie parohială constatătoare din 34 jugere pământ arător şi fânaş, după care alesul preot va purta sarcinile publice.
 2. Locuinţa în fosta şcoală confesională cu supra edificate.
 3. Ştola şi birul uzitat.
- Doritorii de a ocupa acest post au să trimită petiţiunile lor instruate conform regulamentului pentru parohii consiliului parohial din Unip, prin Prea Onoratul Oficiu Protopresbiteral ort. român din Buziaş. Recurenţii sunt poftiţi a se prezenta cu prealabila incuviinţare a protopresbiterului tractual, în sfânta biserică din Unip, în vre-o Duminecă sau sârbătoare, dar nici decum în ziua alegerii.

Unip, din şedinţa consiliului parohial ținută la 26 Maiu 1929.

Aureliu Alecsiu
adm. parohial

Ioan Sibiu
notar.

În conţelegere cu oficiul protopresbiteral.

2—5

Ioan Geşia.
protopresbiter.

Nr. 1476. B. 1939.

Pe baza Statutului organic § 63 combinat cu 23 puncte 5 şi a §-ului 7 din Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter, Consiliul eparhial publică concurs pentru întregirea postului de protopresbiter în tractul Logoşului cu sediul în Logoş.

Recurenţii la acest post au să dovedească, că au cvalificaţiunea prescristă în concluzul Nr. protoc. 111 al Congresului naţional bisericesc din anul 1888.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Dotaţiunea dela parohia protopresbiterală din Logoş, care dotaţiune constă din:

- a) două (2) sesiuni parohiale în estenziune de 52 jug. respective în estenziune, după cum se află în natură.
- b) birul şi stola uzitată.

2. Birul protopresbiteral dela preoţi, conform punctului 32 din Rescriptul declaratoriu illiric.

3. Desdaunare pentru şedulele de cununie în suma votată anual de către Adunarea eparhială şi care de prezent este de Lei 300 şi se solveşte de către Cassa diecezană.

4. Pauşalul de călătorie ce se solveşte din partea Cassei diecezane în suma votată anual de către Adunarea eparhială şi care de prezent este de Lei: 200.

5. Pauşalul pentru spesele cancelăriei protopresbiterale în mărimea votată anual de către adunarea protopresbiterală şi aprobată de Consiliul eparhial, care de prezent face Lei: 7000 cu începutul anului 1929.

Din considerare la probabilitatea unei eventuale noi arondări a protopresbiteratelor, alegândul protopresbiter va trebui să recunoască noua arondare fără a forma vre-o pretenziune materială.

Reflectanţii la acest post îşi vor înainta petiţiunile lor, instruate cu documentele autentice despre cvalificaţiunea şi ocupaţiunea lor de până acuma, Consiliului eparhial, în termen de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs în „Foaia diecezană“.

Caransebeş, din şedinţa Consiliului eparhial ținută în 12 Iulie 1929.

3—3

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif. Tr. Badescu m. p.

Pe baza decisiului Venerabilului Consiliu Eparhial din 12 Iulie a. c. Nr. 2818 B. ex. 1929 se escrie concurs pentru ocuparea postului de paroh în a II-a parohie de clasa a III-ia (treia) din Bozovici protopresbiteratului Mehadie, devenită vacantă prin reposarea preotului Romolus Novacovici, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele sunt:

1. Sesiunea parohială constatătoare din 32 jug, pentru care alesul preot va plăti dările.

2. Ajutor de salariu, anual 1000 Lei, (: una mie Lei:) plătită în rate lunare.

3. Alesul preot în senzul decisiului Venerabilului Consiliul Eparhial Nr. 2818 B. ex. 1929 va avea să respecte dispoziţiunile §-lui 26 al Regulamentului pentru parohii, având văduva preotului drept la jumătate din venitul parohiei un an întreg dela moartea preotului.

4. Preotul ales are a se îngriji singur de locuinţă. Doritorii de a ocupa caest post sunt poftiţi a-şi înainta petiţiunile instruate conform normelor din vigoare şi adresate Consiliului parohial din Bozovici — Prea Onoratului oficiu protopresbiteral în Orşova şi a se prezenta.

în vre-o Duminică sa sărbătoare, cu prealabila învoire a protopresbiterului tractual, în Sfta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratoric, nu însă în ziua de alegere.

Bozovici din ședința consiliului parohial ținută în 21 Iulie 1929.

Ioan Ieva

not. cons. paroh.

2-3

Nicolaie Bihoiu

paroh, preș. cons. par.

Cu consensul oficiului protopresbiterial ort. român al Mehadiei.

Publicațiune de licitație.

Cu aprobarea Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 3321 Șc. 1929, comuna bisericască ort. română din Slatina — protopresbiteratul Biserica-albă — escrise licitație publică pentru repararea casei sfintei bisericii folosită de școală evaluată la suma de 42 300 Lei.

Licitația se va ținea Duminică în 11 August 1929 la oarele 3 p. m.

Licitanții vor depune vadiu de 10% în hârtii de valoare sau în bani.

Comuna bisericască își rezervă dreptul de a da lucrările aceluia întreprinzător, în care are mai multă încredere, fără considerare la rezultatul licitație.

Contractul devine obligator pentru întreprinzător îndată după semnare, iar pentru Comuna bisericască după aprobarea dată de Venerabilul Consiliu Eparhial.

Spesele împreunate cu contractul le supoartă întreprinzătorul. Spese de deplasare nu se plătesc.

Devizul de lucrări se poate vedea zilnic la oficiul parohial.

Slatina în 22 Iulie 1929.

Teodor Iorga.

paroh.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 958/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Țătu Constantin dom. în Ciuta contra urmăritei Versavia Nicolaie Blidariu născ. Lupu dom. în Obreja, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144. 146. 147 din legea LX din 1881 asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Obreja (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) No. coalei c. f. 677 No. de ord. A. I. 1-3 No. top. 944/2 arătură în intravilan 80 stp. No. top. 945 arătură în intravilan 156 stp. No. top. 946 Casa No. 439 în intravilan 6 stp. prețul de strigare 20.000 lei;

Pentru încasarea creanței de 3600 lei capital, interese de 10% dela 1 Iunie 1928, spese de proces și de executare de 1221 lei, fixate până acum spese de 546 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune, precum și pentru încasarea creanței de 69 lei capital și acc. a firmei Prima Cassă de păstrare din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii în ziua de 5 August 1929, ora 11 la casa comunală a comunei Obreja.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de jumătate din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauțiune socotite pe cursul fixat în art. 42 LX. 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170 legea LX. din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare Caransebeș, la 4 Aprilie 1929.

pentru conformitate :

Leo Pető m. p. jud.

I. Vasilievici p. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 955/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Țătu Constantin dom. în Ciuta contra următorului Gabor Petru și a soției sale născ. Constantin Reveca din Obreja, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144. 146. 147. din legea LX din 1881, asupra 15/24 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Obreja (din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș) No. coalei cf. 409 No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 415 Casa No. 319 cu curte în intravilan 22 stp. No. top. 416 Arătură în intravilan 133 stp. prețul de strigare 12.000 lei;

Mai departe 60/96 părți din imobilul înscris în coala cf. No. 410 Obreja No. de ord. A. I. 1-3 No. top. 1981 fânați în Savoii mare 2 jug. 77 stp. No. top. 2018 fânați în Savoii mare 486 stp. No. top. 2019 arătură în Savoii mare 1 jug. 291 stp. prețul de strigare 23.000 lei;

Pentru încasarea creanței de 1062 lei capital interese de 10% dela 1 Aprilie 1928, spese de proces și de executare de 499 lei, fixate până acum, spese de 306 lei fixate acum pentru cererea de licitație.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de 5 August 1929 ora 9 la casa comunală a comunei Obreja.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic decât jumătate resp. $\frac{2}{3}$ din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluia delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170. legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare,

este dator, să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 4 Aprilie 1929.

pentru conformitate

Leo Pető mp. jud. **I. Vasilievici** p. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

Nr. 956/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul David Melania domiciliat în Obreja contra urmăritului Vlad Gavrilă (a lui Pavel) din Obreja, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra 1/2 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Obreja (din circumscripția jud. mixte Caransebeș)

Nr. coalei cf. 680 Nr. de ord. A.+1 Nr. top. 993/1 Casa No. 445 a. cu curte în intravilan 109 stp. prețul de strigare 2.000 lei;

Pentru incasarea creanței de 1454 lei capital interese 10% dela 1 Ianuarie 1928, spese de proces și de executare de 615 lei fixate până acum, spese de 510 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **5 August 1929 ora 10 la casa comunală a comunei Obreja.**

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute pe un preț mai mic de jumătate din prețul strigareii. (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiș delegat chitanța constatând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170, legea LX. 1881; § 21 legea XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț înai urcat de cât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. (§ 25. XLI. 1908).

Caransebeș, la 4 Aprilie 1929.

pentru conformitate:

Leo Pető mp. judecător **I. Vasilievici** p. dir. cf.

Corpul portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 800 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoria mixte din Caransebeș de sub Nr. 7692/1927 efectuându-se execuțiunea la 13 Iulie 1928 în favorul urmăritorului Toma Finz din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Băican domiciliat în Caransebeș pentru suma de 5100 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și supra-

sechestrate cari s'au prețuit în 10000 Lei — bani și anume: 1. una mașină de pompat apă marca „Saugerhauseni“, Gepgyár és vasöntöde Budapest No. 145 se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoria mixte din Caransebeș de sub Nr. 4353/1928 G. pentru incasarea creanței de 5100 Lei — bani capital cu 10% interese din 29 Noembrie 1927 și spesele de 2160 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de **9 August 1928 la oarele 9 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației sau mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 23 Iulie 1929.

Portărel: **N. Răbăgia.**

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apaduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan“ în Băile Erculane.

AVIZ!

Am onoare să aduc la cunoștința On. public, că fiul meu, Andrei absolvind

„Academia de croitorie“ din Viena s'a înapoiat cu diploma de maestru.

În felul acesta atelierul meu de croitorie este în plăcuta posibilitate de a produce lucrul cel mai bun, cel mai elegant și mai modern pe terenul croitoriei pentru domni. Deasemenea confecționez haine preoțești, reverenzi spre cea mai mare mulțumire a On. clienți. Asigurând On. mei clienți condițiile cele mai prompte și mai conștiincioase, sunt

cu stimă:

Ioan Müller

croitor de haine bărbătești
Caransebeș lângă templul izraelit